

Siromak.

Neki pobeč, ki ni nobenega svojiga imel je šal po sveti in prisal v neko grajsino. Per grajsini ga vprasajo, ali bi on hotel slušiti iti. On odgovori, da rad hoče slušiti, če mu bi potrebni živci in obleko preskerbe. Ko je on per gradi slušil je živino pasel. Enkrat prosi, da naj mu pusa dajo, on bi rad streljal. Ko gre tedaj s pušo past, perleti en prav velik tič, pobeč pomeri in ga hoče uestediti. Tič pregovori: Nikar me ne ustrelj, li obresi me, pa domu pelji živca, saj pojdem s tabo, če me kočete doma preživiti. Tode jea bom veliko pojedl; prvo leto sto volov, drugo leto dve sto volov, in tretje leto tri sto volov. Polič pelje k gradu tiča; vse se je čudilo tiču. In kar je bil sosebno velik pa lep, so ga hotli per gradu imeti. Pobeč rabloši kolko bo ta tič pojedel, pa nič ni djalo; tiča so hotli imeti in preživiti. Tič je torej prvo leto sto, drugo dve sto in tretje leto tri sto volov pojedel. Pa grajskim se je radosti udelo, ker je tič preveč pojedel, so ga konec tretjiga leta odpravili. Polič pelje tiča v neki gojad tam se usede tič na eno bukovo ino pravi: Tol pod to skalo, ki tukaj leži, si boš nabral dnarjev, kolikor hočeš; jaz pa sem uklet tič, pelji me k mojim sestram. Ani imate vsaka eno zlato jabolko; če ti ena eno zlato jabolko da, in ti meni glavo na hišnim pragu odsekas bom jes rešen, de se bom spet v človeka spremeni. Siromak pelje tiča k njegovim sestram ino pravi te starši k odrešnji tega tiča za jabolko; pa ga ni hotla dati. Potlej gre te mlajši pobositi, le ta je vesela svoje zlato jabolko dala, in on pelje tiča na hišni prag; mu odseka glavo ino precej je bil speti tič v človeka spre-menjen. Rešeni brat teh dveh sester pravi svojmu rešeniku: Vzemti ti zlato jabolko s saboj, kamur boš prisal in jabolko kriška zalučil, se ti bo dovolj piti in jesti napravilo; če ga čes tako vodo veries, se ti bo razgorenilo, de boš po sutim larko pes šal. Siromak gre s tem jabolkom delec srečno; ali enterat verie čes nekovo jabolko ino glejte si, izgubilo se mu je v vodi. In joka okoli vode, kar en gospod pride ino pravi: Kaj ti je, de se jokaš? Siromak rabloši kakšino jabolko je izgubil, in gospod pravi: Če boš ces sedem let k meni v službo pri-šal, ti kočem izgubljeno jabolko jer najti. Siromak obljubi ino gospod mu je jabolko najdel. Vesel vodi abaj siromak okoli posveti s svojim jabolkam ino v nekim mesti se mu je perlornost kieniti namerila. No je bilo pa še ose aa poroko obravnano, ni spomni, de je še osmo leto kar je bil nekimu gospodu v službo priti obljubil. On prosi za odlog eno leto, de bi pred obljubljeno službo dostal. On gre gospoda iskat, kterimu je služiti obljubil, pa ni vedel kam. On hodi okol ene vode, kjer se je dvanaest deklic kopalo. On sede k njih oblekam, ki so jih sraven vode imele. Vse so prisle k njemu iz vode po obleke li ta nar mlajši ne. Ko on nekoliko strani stopi je tud ta prisle.

2
Kjer on žalostno okoli hodi, ga je vprašala kaj brat. On perpovduje, de je nekim pred sedmimi leti služiti obljubil, pa ne ve komu. Ona pravi: Ti si gotovo pa mojmu očetu služiti obljubil; čudniga gospodarja si najdel, pa nič ne maraj, jer te bom na dom peljala, ino ti bom na skrivnim potlej kaj službo opravljati pomagala. Siromak pride pred gospoda, ta se nad njim nejevalniga kaže, de on se pred ni priidal, kjer je sedaj že osmo leto, kar mu je bil pariti obljubil. Ko v službo ta gospa sprejme, pravi: Ka plačo ti bom dal, dnarjev, kolikor boš hotel. Daj mu prvo delo nalosi nekoe: Uni gojad, ki tam leži moraš nocej posekat, tla preorat, posenico usijati, do jutro s jutraj, ko ustanem more se pienica svela in kruh isnje pičen biti, de ga bom jedel. - Hlapec gre žalosten strani, viduje sam prot sebi med potjo, de to je nemogoče; ali glej mlajši gospodarova hči pride in pravi: Kaj ti je? On ji razloži. In ona pravi nič ne maraj, vse to bo. Kjer je ona se skrivaj od očeta bla copranja bla kučila, je vse to storila. Gospod gre po novi poslušat, kaj se v gojadi godi, in ko slisi delanje pravi: Bo se, moj hlapec prido vela. Ko je s jutraj vstal, pravi: Ali je kruh se pičen? Siromaki hlapec pravi: Je se, ino mu ga da. Hraaj pravi: Ko si to storil, mi pa do jutro eno barko naredi, de se bom jutro s jutraj po morji v nji peljal. Spet gre siromak žalosten od njega, ali kmalo ga je mlajši hči potro štala, de se ni nič bati, ona mu hoče v temper pomoci, ino s svojimi čučnostmi mu je čes noč barko naredila. Ko s jutraj gospod njega vprasa, ali je barka narejena, pravi hlapec: Se eni želji bom perbil na klobuk obesit. Ko mu je to dopolnjeno, pravi gospod: Ker si mi to dvoje kar sim ti do sedaj bil ukaral spolnit, mi moreš se eno delo do jutri storiti. Vitali imam kobilo, ktere nihče ni vstani ukrotiti, se jer ne; njo mi moraj do jutro ukrotiti, de jo bom jedel. Hlapec se misli, spet to je čudno delo in jer ga ne bom opravil. Ali kmalo ga je mlajši gospodarova hči spet potro štala, de se bo leto lahko zgodilo. Peljala ga je kneki debeli gali od naciqa drevesa in pravi: Vidigni jo, če jo moreš. In poskusi, pa se mu ni dala perdvignit. Hči ga nekim narilam permasi, in on je gol nepolke od dvignil. Se bolj ga permasi in on je gol lahk v dvignil. Sajl je sto goljo h kobili, kakot mu je mlada prijateljica svetovala, ino vergel je gol pod kobilo, de je doli poudla. Potlej jo je s goljo tudi enkrat udaril, de je vesala kot certujena. Drugiden pride gospod siromaka vprasad: Ali si ukrotil kobilo? On odgovori: Ukrotil sim jo, ce je do ulil nisim, ker se ve ne gane. Gospod gre h kobili ino jo vso brotko najde. Ko mu je to vse dopolnjeno, pravi gospod: Kaj čes za plačo imeti? In hlapec odgovori: To mlajši hči: Lete ti ne dam pred, kot ce jo boš spornal, ktera da je, ko bom vsih svojih drvanajst hči x mesal, ti jo bom dal; pa trikrat jih bom vse amesal in trikrat moraj ti to pravo spornati. Mlajši hči ga spet poduci in pravi: Ne imo vse setne enaciqa obrava, pa fista bom, ki ji bo en tanak slat

lasie per strani doli visel. Ne to se je zgodilo trikrat in vselej je klapec
 to pravo zbral. Desi ravno je mati ni bila voljna dati, jo je gospod, kakor
 je obljubil, dal. Ko gre klapec večer svojo lepo in mlado nevesto spat,
 mu reče ona: Mi dva morava od tod & pobegniti. Pa kjer sta bila Terdo
 v spavnico zaklenjena, je storila nevesta, da sta na oknu enaminjje pusti-
 la, kakor bi bila notri, ona je namreč na okno pljunila eskoč: Pljunite
 kašljanj! On je mogel se pa na okno usekniti, utoc. Smerkoj, smerci! in
 potlej sta po nevestnim naukih oba tanka kot niti per pljušarnični luknji
 vunkaj zleklaino naglo naprej šla. Hjutraj pride nevestna mati, poslušat ali se spita,
 no kjer je smercanje ino kašljanje notri disala, je menila, da sta se notri.
 Ker jih pa dolgo ni hotlo iz spavnice liti, gre proti poldnevi mati notri, kar
 ni nobenga najbla. Ša nejevoljna gre k gospodu rekoč: Al ti nisim pra-
 vna, de vse naji mlajši hie namest uniga potepeniga klappa dela,
 Poglej, kdaj sta pa se clo všla. Gospod sede bevi na turo kolilo ino gre
 za njima v skok. Šromakova nevesta kmalo šopot kobilji glas rasliši
 ino pravi svojimu šeninu: Šoj oca grede za nama. Pa jer se bom sme-
 mila v cerkev, ti bodi pa masnik, de boš v cerkev masnat šal. Šako
 se je hitro zgodilo. Gospod pride do cerkve ino vpraša masnika če je kaj
 vidil eniga moškiga in eno šensko tu memo iti, masnik odgovori: Šč
 nisim vidil. Gospod se domu verne in pove, de jih ni mogel najti, de
 vprašal nekoga masnika, per emi cerkvi, če jih je memo iti vidil. Šena
 pravi: Ravno tisti masnik je bil klapec, ona je bila pa cerkev. Gospod
 je naraj vdere. Pa med tem casam sta mloda šenina se naprej šla.
 Gospod dirja za njima, pa nevesta je spet raslišala svojga očeta
 in bevi pravi svojimu šeninu, naj se on v pastirčka smeni, ona
 hoče pa krava liti, de jo do pastirčka pasel. No oče do njiju potbe,
 aprasa pastirčka, če je kaj vidil eno šensko in eniga moškiga memo
 iti. Pastirček pravi, de nič ne. Spet se oca domu verne in pove
 svoji šeni, de je nekoga pastirčka po njima vprašal, pa njih ta
 ni nič vidil. Šena ali nevestna mati pravi: Ravno tisti pastir-
 ček je bil klapec ino krava je bila hči. Gospod jo je spet jih iskat
 navihal. Pa nevesta kmalo spet usliši svojga očeta in ker sta
 ravno per neki vodi bila se je ona v eno ribo sprememila njenmu
 šoa naročila v prvo mesto, ki je bilo blizo iti, ter ji vsak dan kot
 ribici eno šemljo za živcaj purnesti. Pa v mestu je bil na njo poročil
 ino ker ga je kraljicaova hči šelala imeti, se je mislil & njo zaročiti. Al to so bli sm-
 tje se vkupej ino je bila pojedina, se je njegova prva nevesta ribica v lepo deklico spre-
 menila ino šla v mesto kjer so pojedino za svate napravljali ino v kuhinji prosil šenski
 i dovoliti, de ho ona šeninu eno ribo za jet napravila. To se je zgodilo.

Ko ženin ribo na mizo dobi, se je spomnil svoje prve ~~ne~~ neveste. Takom s kra-
ljevo hčerjo ~~obegnil~~ je kribici, prvi nevesti podal, ino ker se je ona v lepo deklico
spremenila je z njo karocen ostal ino na svoj rojstni dom šel, kjer sta bogato
in srečno živela.